

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la restituirea recursului declarat de Constantin Glițos,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Pintelei și Veaceslav Toncoglaz împotriva lui Constantin Glițos cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2r-434/24

PIGD Nr.2-22095548-01-2r-28102024)

Restituirea recursului depus în afara termenului legal. Cererea de repunere în termen este neîntemeiată și nu este justificată.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)
Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Țurcan, D. Dulghieru, A. Malîi)

27 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul declarat de Constantin Glișos,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc

Diana Stănilă, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 iulie 2022, Larisa Pintilei și Veaceslav Toncoglaz au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Glișos cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea din 23 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de Larisa Pintilei și Veaceslav Toncoglaz. S-a încasat din contul lui Constantin Glișos în beneficiul Larisei Pintilei suma de 1 981,35 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, sub forma plății locațiunii bunului imobil pentru desfășurarea activității, suma de 297,68 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, sub forma cheltuielilor pentru tratament, suma de 30 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, precum și suma de 500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică. S-a încasat din contul lui Constantin Glișos în beneficiul lui Veaceslav Toncoglaz suma de 4 147 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, sub forma cheltuielilor pentru tratament, suma de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, precum și suma de 500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică. În rest, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Pintilei Larisa și Toncoglaz Veaceslav împotriva lui Glișos Constantin cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat din contul lui Constantin Glișos în beneficiul statului, suma de 392,78 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, de a cărei plată, reclamantii au fost scutiți.

3. La 1 decembrie 2023 Constantin Glișos a declarat apel împotriva hotărârii din 23 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

4. Prin încheierea din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, s-a restituit cererea de apel declarată de Constantin Glișos împotriva hotărârii din 23 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, ca fiind depusă tardiv.

5. La 11 aprilie 2024, Constantin Glișos a declarat recurs împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând

admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu remiterea cauzei în instanța de fond.

6. Prin încheierea din 17 mai 2024 a Curții Supreme de Justiție, nu s-a dat curs cererii de recurs depusă de Glișos Constantin, împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, și s-a acordat lui Constantin Glișos termen până la data de 14 iunie 2024, ora.17:00 pentru înlăturarea neajunsului, și anume, achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei (două sute lei), cu prezentarea originalului ordinului de plată în cadrul Biroului pentru audiență și relații cu publicul al Curții Supreme de Justiție (la sediul: mun. Chișinău, str. P. Rareș, nr. 18, program de lucru: luni-vineri, 0830 - 1700). Totodată, s-a explicat lui Constantin Glișos, că în caz dacă nu va lichida neajunsul menționat în termenul și locul stabilit, cererea de recurs nu va fi considerată depusă și va fi restituită.

7. Prin încheierea din 30 iulie 2024 a Curții Supreme de Justiție a fost restituită cererea de recurs depusă de Constantin Glișos împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău și s-a explicat recurentului că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetat a recursului după înlăturarea neajunsului, cu respectarea tuturor rigorilor stabilite de lege pentru declararea acestuia.

8. La 29 august 2024, Constantin Glișos repetat a depus recurs împotriva încheierii din 1 februarie 2024, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului și admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu pronunțarea unei noi încheieri.

9. În argumentarea recursului a invocat că inițial a depus recurs la Curtea Supremă de Justiție la data de 11 aprilie 2024. La 17 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a emis încheiere, prin care s-a dispus să se acorde un termen până la data de 14 iunie 2024, pentru achitarea taxei de timbru în sumă de 200 de lei, iar la data de 30 iulie 2024 instanța a emis o altă încheiere, prin care s-a dispus restituirea cererii de recurs depusă împotriva încheierii din 1 februarie 2024.

10. Recurentul a menționat că despre încheierile sus notate nu a fost înștiințat legal. Mai mult, după depunerea cererii de recurs, s-a adresat de nenumărate ori cancelariei instanței, unde a primit drept răspuns că cererea de recurs nu este încă pusă pe rol.

11. A susținut că a luat cunoștință cu încheierile din 17 mai 2024 și 30 iunie 2024 a Curții Supreme de Justiție, la data de 20 august 2024. La moment, neajunsurile indicate în încheierile date, au fost înlăturate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

13. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

14. Art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

15. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

16. Art. 100 alin. (1), (1¹) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară. Cererea de chemare în judecată și actele de procedură ale instanței de judecată se comunică autorităților publice, persoanelor juridice de drept privat și avocaților prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care aceștia sunt conectați prin adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată, în mandatul de avocat, în alte acte ce atestă utilizarea poștei electronice. Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate.”

17. Art. 102 alin. (6) din Codul de procedură civilă:

„Citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces.”

18. Art. 102 alin. (4¹), (5) din Codul de procedură civilă:

„Participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară. Citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuiește la adresa comunicată instanței, citația sau înștiințarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află.”

19. Art. 105 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.”

20. Art. 105 alin. (6) din Codul de procedură civilă:

„Dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu sau la locul de muncă, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească, iar în lipsa acestora, o va remite organizației de exploatare a locuințelor, primăriei satului (comunei) ori administrației de la locul lui de muncă.”

21. Art. 107 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Dacă își schimbă domiciliul sau sediul după pornirea procesului, partea sau reprezentantul ei este obligat să comunice instanței noua adresă. În lipsa unei astfel de comunicări, citația sau înștiințarea se trimite la ultima adresă cunoscută instanței și se consideră recepționată chiar dacă destinatarul nu mai locuiește sau nu își are sediul acolo.”

22. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

23. Art. 111 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

24. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

25. Art. 116 alin. (1), (3), (4) din Codul de procedură civilă:

„Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

26. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

27. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Analizând materialele cauzei și coroborând circumstanțele speței cu normele de drept aplicabile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că nu sunt întrunite condițiile necesare pentru admiterea cererii de repunere în termenul de recurs. În aceste condiții, instanța consideră justificată respingerea cererii formulate de Constantin Glișos și dispune restituirea recursului declarat împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

29. Din materialele cauzei civile rezultă că prin recursul depus la 29 august 2024, de către Constantin Glițos, se contestă încheierea din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

30. Conform art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul imperativ pentru depunerea recursului este de 15 zile. Din actele dosarului rezultă că, la data de 11 aprilie 2024, Constantin Glițos a formulat recurs împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău. Prin încheierea din 17 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a constatat că cererea de recurs nu îndeplinește cerințele legale, acordând recurentului un termen până la 14 iunie 2024 pentru a remedia neajunsul, respectiv achitarea taxei de timbru în valoare de 200 lei și prezentarea ordinului de plată în original la Biroul pentru audiență și relații cu publicul al Curții Supreme de Justiție. Recurentului i s-a explicat că nerespectarea acestor obligații va duce la restituirea cererii de recurs, ceea ce ar avea drept consecință pierderea posibilității de examinare a recursului pe fond.

31. Constantin Glițos nu a remediat neajunsurile în termenul stabilit de instanță.

32. Astfel, prin încheierea din 30 iulie 2024, Curtea Supremă de Justiție a dispus restituirea cererii de recurs, menționând că această măsură nu împiedică declararea unui nou recurs după înlăturarea neajunsului, cu respectarea condițiilor și termenelor prevăzute de lege.

33. La 29 august 2024, Constantin Glițos a declarat recurs împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului și admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu pronunțarea unei noi încheieri.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Constantin Glițos a fost formulat peste termenul prevăzut de lege, iar cererea de repunere în termen nu poate fi admisă.

35. În conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, hotărârile instanței supreme sunt considerate emise din momentul plasării acestora pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție.

36. În acest sens, la data de 30 iulie 2024, încheierea privind restituirea recursului a fost publicată pe site-ul oficial al instanței (<https://jurisprudenta.csj.md>) și expediată prin intermediul oficiului poștal lui Constantin Glițos.

37. Instanța de recurs subliniază că, potrivit art. 423 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, recursul declarat împotriva unei încheieri suspendă executarea acesteia, cu excepțiile prevăzute de lege.

38. Respectiv, după publicarea de către Curtea Supremă de Justiție a încheierii din 30 iulie 2024, din data de 31 iulie 2024 a început să curgă un nou termen de 15 zile pentru declararea recursului, ultima zi a termenului

fiind 14 august 2024. Cu toate acestea, este evident că recurentul nu s-a încadrat în acest termen, întrucât a depus cererea de recurs abia la 29 august 2024, deci cu mult după expirarea perioadei legale.

39. În aceste circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul a fost declarat în afara termenului prevăzut de lege. Argumentele invocate de recurent în susținerea repunerii în termen nu pot fi acceptate, întrucât acesta a avut posibilitatea să acționeze în interiorul termenului legal, dar nu a manifestat diligența necesară pentru respectarea obligațiilor sale procedurale.

40. Completul de judecată subliniază că repunerea în termen este o măsură de excepție, aplicabilă doar în situațiile în care partea demonstrează că a fost împiedicată să acționeze în termenul prevăzut de lege din motive obiective, independente de voința sa. În speță, nu au fost prezentate dovezi suficiente care să justifice imposibilitatea exercitării dreptului procedural în termenul legal stabilit. De asemenea, instanța constată că părțile trebuie să manifeste diligență în urmărirea procesului și să ia măsurile necesare pentru respectarea obligațiilor procedurale, inclusiv în ceea ce privește recepționarea actelor de procedură și îndeplinirea obligațiilor stabilite de instanță.

41. Drept urmare, în lipsa unor motive temeinice care să justifice repunerea în termen și având în vedere prevederile legale aplicabile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge cererea de repunere în termen și dispune restituirea recursului declarat de Constantin Glișos.

42. Instanța de recurs reiterează faptul că recurentul avea cunoștință despre litigiul în cauză și, prin urmare, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare pentru respectarea termenelor procedurale. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Teuschler v. Germania*, 47636/99, 4 octombrie 2001; *Agapito Maestre Sanchez v. Spania*, 29608/02, 4 mai 2004), părților dintr-un proces le revine responsabilitatea primordială de a depune toate diligențele necesare pentru protejarea propriilor interese. Aceasta presupune respectarea termenelor de procedură și îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor impuse de instanță.

43. Totodată, Completul de judecată subliniază că exercitarea drepturilor procedurale trebuie să se încadreze în limitele stabilite de lege, iar părțile au obligația de a acționa cu bună-credință pe parcursul procesului. Potrivit art. 10 din Codul de procedură civilă, nerespectarea termenelor legale atrage sancțiuni procedurale, iar instituirea unor astfel de termene urmărește asigurarea unei bune administrări a justiției și a securității juridice. În acest context, depunerea tardivă a recursului și lipsa unei justificări obiective pentru această întârziere impun respingerea cererii de repunere în termen și restituirea recursului formulat de Constantin Glișos.

44. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că nu există motive temeinice pentru repunerea în termen a recursului.

45. În consecință, având în vedere respingerea cererii de repunere în termenul de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a restitui cererea de recurs depusă de Constantin Glișos, ca fiind depusă în afara termenului legal.

46. În conformitate cu art. 269-270, art. 426¹ alin. (1) lit. a), alin. (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea depusă de Constantin Glișos, cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Restituie recursul depus de Constantin Glișos împotriva încheierii din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Pintelei și Veaceslav Toncoglaz împotriva lui Constantin Glișos cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă